A°. 1832. SURINAAMSCHE COURANT. N°. 91.

DINGSDAG, DEN 13 NOVEMBER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKFORT, 17 Augustus.

Bij de terugkomst van den Koning van Wurtemberg in zijne staten heeft eene deputatie uit den stedelijken raad van Stuttgard Zijne Majesteit verwelkomd en bedankt voor Hoogstdeszelfs rescript uit Livorno, aangaande de besluiten der Bondsvergadering. De Koning ontving die deputatie hoffelijk, maar gaf bij die gelegenheid aan den eersten burgemeester *Feuerlein* een adres terug, hetwelk zoo als vroeger gemeld is, door een optogt van de gecommitteerden der burgerij in zijne afwezendheid naar zijn kabinet was overgebragt. Over zulke adressen sprekende, zeide de Koning, » dat hij zich altijd » een vriend van de constitutie had be» toond, die hij vrijwillig, nog kroonprins » zijnde, had bezworen, en waartegen hij » nimmer meende te handelen. Hij hoop» te daarom, dat men hem vertrouwen » schenken zou en gelooven, dat hij 's lands » welzijn bedoelde en steeds voor oogen » had. Hij hield daarom zelfs het aange» boden adres van den stedelijken raad » voor overbodig en alleen geschikt om het » volk in onzekerheid te brengen. Belag» chelijk was hem echter de bedreiging van » den burger-gecommitteerde, dr. *Wulz*, » voorgekomen, » dat men zich onder de » » vleugelen der fransche omwenteling van » » julij zou beveiligen;" want in dat geval » troostte hij zich met het denkbeeld, dat » het getal der onvergenoegden met zijne » regering al zeer klein zou zijn, en die » weinigen zou hij wel weten te vinden."

— De hertog van *Saxen Coburg* heeft, om de rust in zijn vorstendom Lichtenberg en vooral in St. Wendel te herstellen, derwaarts zijnen conferentie-raad *Lotz* als commissaris-generaal gezonden met de noodige volmagt en tevens met den last om de vergaderingen van den landraad te presideren, die bij een geroepen is geworden om de wenschen der inwoners in overweging te nemen. De komst van dien Staatsman te St. Wendel schijnt een gunstigen invloed op de gemoederen gemaakt te hebben. Een gedeelte der pruissische troepen, die derwaarts gekomen waren, is reeds afgetrokken en zal weldra door de overigen gevolgd worden.

— Volgens berigten uit Griekenland, over Italie ontvangen, had de overste *Piza*, Vonitza bij verdrag aan de regering van Napoli overgegeven. Later is die regering zelve ontbonden geworden en is men overgegaan tot het daarstellen eener nationale vergadering, ten einde namens prins *Otto*, een provisioneel bestuur in te voeren. *Griva* moet met zijne benden het archief van den Senaat van Napoli verbrand en verscheiden huizen geplunderd hebben, onder voorwendsel, om geld voor de soldij zijner troepen te vinden. Alle corpsen liggen met elkander overhoop, en intusschen vermeerdert het aantal zeeroovers. Hydra en Spezzia zijn in openbaren oorlog. Met ongeduld verwacht men de komst van den nieuwen Souverein, in de hoop, dat het hem gelukken zal een eind te maken aan dezen gruwelijken staat van regeringloosheid.

— Het turksche regeringsblad wil, op getuigenis van twee engelsche reizigers, die een geruimen tijd in Egypte hebben doorgebragt en te Konstantinopel gekomen zijn, om zich naar Rumelien te begeven, doen gelooven, dat het in Egypte en vooral bij het leger van *Ibrahim*-pacha zeer slecht uitziet; zijne arabische troepen moeten meermalen oproerig zijn geworden en veel volk zijne standaards verlaten, ontevreden over zijnen ruwen en wreeden aard, welke hij niet onder den schijn van goedhartigheid zoo als zijn vader dit gewoonlijk doet, verbergen kan.

De Sultan heeft aan *Sadik*-pacha, stadhouder van Nicopolis, aan den Donau, een man van grooten moed en bekwaamheid, het bevel opgedragen over eene vrij talrijke krijgsmagt, die langs de kusten van Adana en Tarsus bij een gebragt is, ten einde den onrustigen toestand, waarin zich de naburige plaatsen bevinden, te bedwingen.

MENGELWERK.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Filips *de Goede* (zoo zullen wij in het vervolg den hertog van Bourgondië noemen) geraakte, na de overeenkomst met Jacoba van Beijeren gesloten, en wel in eene tijdruimte van veertien jaren, in het bezit der meeste Nederlandsche gewesten. Braband met Limburg viel onder zijn bestuur, toen hertog Filips, welke zijnen broeder Jan IV, in den jare 1427 in de regering was opgevolgd, overleden was. Namen werd door hem aangekocht, voor de aanzienlijke som van 132,000 *gouden schilden* of kroonen ten jare 1429, toen graaf Jan III overleden was, zonder wettige nakomelingen na te laten. Luxemburg kwam onder zijn gebied in het jaar 1443 en wel op de volgende wijze. Elisabeth namelijk, die weduwe was van Antoni van Braband en Jan van Beijeren, had eene dochter welke gehuwd was aan hertog Willem van Saksen. Deze was de meest regthebbende erfgenaam; doch werd dit regt betwist door de weduwe van keizer Albrecht II, dochter van keizer Sigismund. Elizabeth had weinig invloed op het volk, en kon daardoor geene magt uitoefenen, waarom zij de beste keus meende te doen, door Filips *den Goeden*, te benoemen tot *momboir* of stedehouder des lands. Met deze keus waren echter de Luxemburgers, die van ouds een' fellen haat op de Bourgondiërs hadden, zeer te onvreden. Hare hertogin en landsvrouw Elizabeth, drijven zij daarop ter stede uit. Deze vertrekt naar Dyon, en beveelt zich aan de bescherming van Filips *den Goeden*. Deze neemt de zaak van Elizabeth op zich, en trekt, toen de Luxemburgers de Saksers tot hulp inroepen, met een magtig leger het hertogdom binnen, wel verzekerd, dat hij door zijne magt zeer spoedig eenen opstand zou kunnen breidelen, welke door eenen verren buitenlander geschraagd moest worden. De hertog van Saksen is ook weldra van zijne magteloosheid tegen over Filips *den Goeden* overtuigd, en verzoekt van dezen een mondgesprek. Filips begint nu ook van zijne regten op het hertogdom Luxemburg te spreken, vooruitziende, dat dezelve op de balans dier staatkunde (welke ook nog heden aan de orde van den dag is, gelijk ons land helaas! maar al te treurig ondervindt) het zwaarste zouden wegen, welke eenige duizende welgewapende krijgsknechten ten dienste staan. Luxemburg wordt daarop des nachts bij overrompeling ingenomen, en Filips *de Goede*, om te toonen, hoe weinig achting hij voor de Belgen koesterde, liet de huizen der burgers op de gruwzaamste wijze plunderen; hun leven, voor zoo ver zij in de kerk eene schuilplaats hadden gezocht, bleef van de woede des ontzinden krijgsmans gespaard. Het kasteel geeft zich bij verdrag over. Het gansche hertogdom uitgezonderd, Diedenhoven (Thionville) is in de magt van Filips. Daarop begint men te doen, hetgeen het einde van alle oorlogen is, en hetwelk een niet weinig krachtig bewijs tegen het oorlogen oplevert: *men onderhandelt*; MEN MAAKT VREDE. De hertog van Saksen geeft zijne regten op Luxemburg aan Filips *den Goeden* over, terwijl Elizabeth haren verstandigen maatregel bekroont met dit bewijs harer dankbaarheid, dat zij aan haren verlosser het hertogdom overgeeft tegen eene jaarlijksche *donatie* van *acht duizend* gulden. Filips *de Goede* was nu meester van deze tien Nederlandsche gewesten: Vlaanderen, Braband, Artois, Antwerpen, Mechelen, Namen, Limburg, Luxemburg, Holland en Zeeland. Gelijk eene aanwassende magt zich zelden van willekeur zuiver houdt, zoo is zulks des te minder te verwachten, wanneer vroegere beheerschers daartoe in een land het verleidelijkst voorbeeld hebben gegeven. Groot was vroeger de invloed der Hollandsche graven in het sticht van Utrecht. Wonder zou het wel geweest zijn, indien Filips *de Goede* niet hun voetspoor betreden had. Gelijk de twist tusschen de Hoekschen en Kabbeljaauwschen zoo nadeelig voor Jacoba van Beijeren, als voordeelig voor Filips *den Goeden* geweest was, daar deze laatste door het dempen van denzelven zich een vreedzaam eigendom bezorgde, zoo was het ook met de partijen, die het sticht van Utrecht verontrusteden, namelijk de *Ligtenbergers* vóór en de *Lokhorsten* tegen Holland ijverende. De Lokhorsten hadden in 1413 eene kortstondige zege bevochten, doch waren, na verloop van twee jaren, bezweken voor de Hollandsche partij, welke door al het gezag van graaf Willem VI ondersteund en geschraagd werd. Daarop had de dood van bisschop Frederik, ten jare 1423, eenen ontzettenden kerktwist ten gevolge gehad in het sticht. De keus, welke op den opvolger Rudolf van Diephout gevallen was, werd door den paus niet geëerbiedigd, daar deze voornemens was eenen vreemdeling, die hem meer gehoorzamen zonde dan een inboorling, op den bisschoppelijken stoel te dringen. Over het algemeen waren de Utrechtsche bisschoppen zeer aangekant tegen de maatregelen van het verdonkering-stelsel, hetwelk steeds door den Roomschen stoel gevolgd is geworden. De paus wenschte nu eenen man op dien belangrijken post, welke meer in zijnen geest zou werken en dit was natuurlijkerwijze eerder te verwachten van eenen vreemdeling, die alleen door den invloed van den paus, dan van eenen inboorling, die meer door de keus van de landzaten tot dien post bevorderd werd. Daarenboven kon de paus slechts zijdelings invloed hebben op de keus van eenen inboorling en kon hij den nieuw te verkiezen inlandschen bisschop niet onder zoodanige strikte verbintenis van onbepaalde gehoorzaamheid, als eenen vreemdeling, die zijn gansche fortuin aan hem te danken had, brengen. Hierbij kwam nog het nadeel aan de zijde des pausen, dat de door Z. H. voorgestelde persoon zijn regt had afgestaan aan Zweder van Kuilenburg, Domproost te Utrecht, die noch vreemdeling was, noch eenige verpligting aan den paus had. Deze twist bragt eene langdurige scheuring en zelfs eenen kleinen oorlog te wege. De Kabbeljaauwschen kozen de partij van Zweder, de Hoekschen trokken de

lijn van Rudolf. Deze, gematigder in zijn gedrag dan zijn tegenstander Zweder, behield de overhand en begon toen voor vrouwe Jacoba van Beijeren te ijveren. Filips *de goede*, de provincie Holland bij zijne andere staten gevoegd-hebbende, sloot een verdrag met den bisschop, waarin deze (niet het volk, hetgeen, gelijk wij vroeger zeiden, door den hertog, in Holland en Zeeland, zoo veel mogelijk ontzien en te vriend werd gehouden), met de stichtsche overheden zich zeer vernederende voorwaarden moest laten welgevallen. « De bisschop moest, met de stichtsche stedelijke overheden, den hertog eene halve mijl buiten Utrecht te gemoet gaan en hem knielend om vergiffenis smeeken. De hertog zou met alle staatsie te Utrecht ingehaald, en zijne banier, drie dagen achtereen, op de poorten van Utrecht, Amersfoort en Rhenen geplaats worden." Niet lang daarna plaatste Filips zijnen bastaard, Filips van Bourgondië, op dien oudsten Nederlandschen bisschops-zetel, zoo dat gevolgelijk alle Nederlanden, uitgezonderd Vriesland en Gelder, aan het huis van Bourgondië ondergeschikt waren. Dit had in vele opzigten voor dezelve zeer voordeelige gevolgen. Hoe zeer het gezag der graven en hertogen, sedert het midden der dertiende eeuw, door de steden grootelijks was besnoeid, hadden de landzaten eene, schoon minder verdrukkende, echter klemmende en vereenigde kracht, als meesteres, van nooden, ten einde de muitzieke Vlaming door den meer bezadigden Hollander, en de soms morrende en mokkende Hollander door den zoo gaarn bandeloozen Brabander in toom wierden gehouden. Filips *de goede* verstond die allermoeijelijkste kunst en hij wist met vaste hand het bestuur te voeren over landen, die zoo zeer in taal, en zeden als in geaardheid verschilden. In dien zin was hij dan ook *goed*, en gelukkig indien de vorsten in dezen zin veel naar Filips geleken. Want *de goedaardigheid*, van eenen vorst bestaat veel meer daarin, dat hij rust en orde in den lande bewaren, en daardoor allengs den bloei en de welvaart bevordere, dan dat hij wel *goed* voor allen, maar toch *goedaardig* voor een gedeelte van zijne volken is. Hoezeer Filips *beter* was voor de Hollanders en Zeelanders dan voor de Belgen, vloeide zulks meer uit het ordelijk gedrag der eersten, dan uit maile ingenomenheid met hen voort. Hij kon in den volsten zin *goedaardig* voor de Hollanders en Zeelanders geheeten worden: doch zij moesten ook zijne *goedaardigheid* niet misbruiken, of hij behandelde hen op denzelfden voet, als hij gewoon was, met de Belgen te werk te gaan. Hij was dus ook *goed* voor de Belgen, omdat hij niet *beter* voor hen zijn kon. De vaden van prins Willem I, dien voorstander der vrijheid, gaven Filips *den Goeden* den eernaam van *vader des Vaderlands*. Ten blijke, dat Filips *de Goede* de welvaart zijner onderdanen wist te bevorderen, diene, dat Nederland in zijnen tijd met het *land der belofte* werd vergeleken. Ridderlijke dapperheid en eer moedigde hij door de instelling van de orde van het *Gulden Vlies* aan. Kunsten, wetenschappen, nering en koophandel, bevorderde hij ook door eene rijkelijke hofhouding. Hij liet de Nederlanders wel zware schattingen betalen, maar dewijl hij zich voor het oorlogen wachtte, zoodat de penningen binnen het land bleven, was het niet te verwonderen, dat de welvaart allengs toenam. Eene groote weldaad bewees hij onze vaderen, door het smoren van den Hoekschen en Kabbeljaauwschen twist.

ADVERTENTIEN.

De Exploicteur bij den Hove van *Civile en Criminele Justitie der Kolonie Suriname*, zal in de maand December 1832, dag en datum nader te bepalen, publiek bij Executie verkoopen:

De Plantaadje *Huwelijkszorg*, cum annex; en de Houtgrond *Vier Hendrikken*, cum annex; aankomende den Boedel wijlen JOHN EVANS.

Paramaribo, *den* 9 *November* 1832.

De Exploicteur,
N. L. BRAAM,

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 16den November 1832, des morgens den klokke *negen* uren, ter Kastelenije van het Hof van *Civile en Crimineele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Heere Straat*, La. B. No. 80; aankomende JAËL FERNANDES.

Paramaribo den 10 *November* 1832.

Het *Collegium Medicum*, willende de bestaande misbruiken in de uitoefening van de Geneeskunde in deze Kolonie, en onder deze het practiseren en voorschrijven van Geneesmiddelen, door *niet* geadmitteerde of onbevoegde personen, meer krachtdadig weren en tegengaan: brengt bij deze ter kennisse van de goede Ingezetenen, dat zij, naar aanleiding van de bestaande Wetten, aan de alhier gevestigde Apothekers heeft herrinnerd, geen zaamgesteld Geneesmiddel gereed te maken, hetwelk door een onbevoegd persoon is voorgeschreven, of hetwelk door een van de door het voornoemde Collegie geadmitteerde Medicinæ Doctoren, Chirurgijns of Vroedmeesters *niet* is onderteekend, welke, na volgorder van immatriculatie, zijn:

Medicinæ Doctoren en Chirurgijns.

F. W. BOSTMANN.
C. PFLUG.
M. A. THURKOW.
A. H. ZSCHUSCHEN.
C. HERING.
E. R. SCHLÖRHOLTZ.
J. GROESBEEK.
F. W. CRAGIN.

Chirurgijns.

C. BENEDICTUS.
G. BERGMAN.
G. A. STEGLICH.
M. M. A. COUPIJN.
P. D VAN DE VIJVER.
F. FEUCHTER.

Chirurgijns in de Divisien.

C. F. RUCKER.
G. G. GERSDORFF.
J. F. C. PHILIPS.
J. P HEBECKER.
H. W. VAN NIEHOFF.
J. C. PUTSCHER.
TH. BOSMAN.
A. C. WESTERVELD.

Vroedmeesters.

P. D. VAN DE VIJVER.
A. C. WESTERVELD.
C. HERING.
E. R. SCHLÖRHOLTZ.
D. HARREWIJN.

Zullende de in het vervolg door het *Collegium Medicum*, tot de uitoefening van de Genees-, Heel-, Verlos- en Artsenijmengkunde verleend wordende Admissiën, in de Koloniale Nieuwspapieren bekend gemaakt worden.

Paramaribo, *den* 9 *November* 1832.

Het *Collegium Medicum*,
G. A. VAN DER MEE,
President.
Ter Ordonantie van denzelven,
H. H. DIEPERINK,
Scriba.

PARAMARIBO, *den* 9 *November* 1832.

De President van het *Collegium Medicum*, in het Nieuwsblad van heden gezien hebbende, eene Advertentie van den navolgenden inhoud:

» De ondergeteekende, bij de Koningklijke » Universiteit te *Würzburg*, gepromoveerd de *Docter in de Genees-*, *Heel- en Vroedkunde*, is heden bij het *Collegium Medicum* te *Suriname*, als CHIRURGIJN geadmitteerd.

» *Paramaribo den* 8 *November* 1832.

(get.) » F. FEUCHTER,

» *Oud Chirurgijn-Majoor bij de* » *Koningl. Nederl. Marine.*"

Adverteerd bij deze:

Dat de papieren door den Heer F. FEUCHTER overgelegd; om te bewijzen dat hij wezenlijk en in de daad in de *Genees- Heel- en Vroedkunde* tot Doctor zoude zijn gepromoveerd (onder welke papieren zich *geen* Diploma bevond) in de Vergadering van het *Collegium Medicum* van den 30sten October ll., zijn ter tafel geweest en, na naauwkeurig onderzoek *onvoldoende* zijn bevonden, om het *beweren* van den Heer F. FEUCHTER te staven: ten gevolge waarvan dan ook zijn verzoek om als *Medicinæ Doctor* in deze Kolonie geadmitteerd te worden, door het *Collegium Medicum* is *van de hand gewezen*, tot dat door hem *betere* bewijzen voor zijn voorgeven mogten kunnen worden geproduceerd:

Zijnde de admissie van den Heer F. FEUCHTER, als *Chirurgijn*, eerst na dien tijd geschiedt en *eeniglijk* gegrond geweest op zijne vroegere betrekking tot de Koninklijke Marine.

De President van het Collegium Medicum voornoemd,
G. A. VAN DER MEE.

Ter voorkoming van misverstand, waartoe de annonce van den *President van het Collegium Medicum* dd. 9 dezer, aanleiding zoude kunnen geven, acht de ondergeteekende het noodig, bekend te maken, dat zijn DIPLOMA als DOCTOR in het ongerede geraakt zijnde, hij bij het *Collegium Medicum* had verzocht, om PROVISIONEEL als Medicinæ Doctor te worden geadmitteerd, met aanneeming om nader zijn DIPLOMA te produceeren, waarvan hij een Duplicaat wachtende was, gelijk hij zulks door overgelegde Brieven heeft gestaafd; doch welke het *Collegium Medicum* goedgevonden heeft, als *niet* voldoende te beschouwen, zullende hij spoedig in staat zijn, de volkomen waarheid van zijn beweren te bewijzen.

Paramaribo den 12 *November* 1832.

F. FEUCHTER,
Doctor Medicinæ.

A. SALOMONS, zal *HEDEN* morgen om 9 uren, op Vendu verkoopen: eenige vaten BLOM; om Verkoop-Rekening te sluiten.

De ondergeteekenden, zullen Donderdag den 15den dezer, des morgens *negen* uren, door den Vendumeester J. E. LIJONS, doen verkoopen:

120 stuks 1½ duim, 20 voet} HOLL.
40 » 1½ » 25 » } DEELEN.

Liggende ter bezigtiging bij hun op de plaats.

Paramaribo, *den* 12 *November* 1832.

GEBR. REIJNS.

M. A. KEIJSER, zal Vrijdag op Vendu verkoopen: Provisien, Stukgoederen, en Hoornbeesten.

Alsmede de Negerin SALLIE, bekwame Wasch-ter, en haar dochter PEGGIJ Kokin, met hare kinderen LOUIS en DAINE; inmiddels zijn gemelde Slaven op voordeelige voorwaarden uit den hand te koop.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 10den dezer, voor deze Stad ten anker: de Nd. Am. Brik *Juniper*, Kapt. JAMES CROSBY, van *Boston*, ontslagen van de quarantaine.

UITGEKLAARD.

Den 5den, het Schip *Paramaribo*, Kapt. K. SPIEGELBERG, naar *Amsterdam*: lading: 558 vaten Suiker, 17 balen heele- en 2 dito gebroken Koffij, 14 balen schoone- en 16 dito vuile Katoen, 689 ℔ Indigo en 22 vatjes Oranjeschillen.

Te *Braamspunt* ten Anker: de Nd. Am. Schoener-Brik *Planet*, Kapt. JOSEPH STOVER. — ligt *Quarantaine.*

Ter Drukkerij van de Erven G. J. FUCHS.